

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد طاهر - امریکا
۱۶ اپریل ۲۰۲۲

جنبش زنان و طالبان

بخش ۹

موانع سد راه تحصیل زنان چیست؟

در جوامع سنتی مانند افغانستان زنان معمولاً از دستیابی به تحصیل محروم مانده اند، عواملی زیادی سبب این محرومیت شده که برجسته ترین آنها اسید پاشی و به آتش کشیدن مکاتب دختران است. سالیان متمادی است که سیاه اندیش ترین عناصر زن ستیز، دشمنان علم و دانش با این رفتار و کردار زشت ضد انسانی شان، خانواده ها را هراسان و مجبور ساخته اند تا مانع رفتن دختران شان به مدرسه و مکتب شوند.

در افغانستان زمانی که حجاب از رخ بانوان به طور رسمی دور گردید، اسید پاشی بر صورت زنان نیز آغاز شد. شش دهه قبل، ملا های دستگیر شده توسط دولت وقت، از تحریک ملای مسجد پل خشتی (بسم الله) در اسید پاشی بر روی زنان پرده برداشتند. با تشکیل احزاب اسلامی به خصوص حزب اسلامی گلبدین حکمتیار، تیزاب پاشی در کابل از دیاد یافت. در بیست سال پسین، خیر اسید پاشی در رسانه ها بیشتر بازتاب یافت.

در «میرویس مینه» ولایت قندهار در جنوب افغانستان دو مرد سوار به موتور سیکلت توسط تپانچه های پلاستیکی به سر و صورت دست کم پانزده تن از دختران دانش آموز که چادری (برقع) بر سر داشتند به شمول دو آموزگار زن، اسید پاشیدند. در کابل هفته گذشته به صورت یک زن و دو دختر همراهش اسید پاشیده شد. فرد یا افراد ناشناسی روی نفیسه که جراح پوست و زیبایی است هنگامی که به خانه بر می گشت به صورت او، دو دختر و دو کودک دیگر که همراهی او بودند اسید پاشیدند. نفیسه می گوید دشمنی شخصی با کسی ندارد ولی گمان می کند که به دلیل زن بودنش هدف تیزاب پاشی قرار گرفته است. (۱)

زن ستیزان متحجر به وسیله افراد مسلح خود با این گونه رفتارها (اسید پاشی، به آتش کشیدن مکاتب، مسموم ساختن و به رگبار بستن دختران)، مشغولیت زنان را در خارج از خانه محدود ساخته و مانع بیرون رفتن بانوان و دختران به دفتر و مدرسه گردیده و با ترساندن ایشان در شهرها و روستاها نا امنی ایجاد کرده که در نتیجه افزایش نا امنی ها حدود شش صد مکتب در مناطق نا آرام افغانستان بسته و حدود سه صد تن دانش آموز، از ادامه آموزش محروم شدند.

(۲)

رهبران و پیروان احزاب اسلامی، و امارت اسلامی با روایت های دینی و مذهبی که سیستم ایدئولوژیک شان را می سازد، در حاکمیت سیاسی با ترجیح دادن احکام دینی و مذهبی (شریعت اسلامی) به جای قانون مدنی، دین و مذهب را سیاسی ساختند. امارت اسلامی با صدور فرامین و اجرای اعمال خشونت بار ضد انسانی هر روز بی رحمانه تر از روز های قبل به استمرار حاکمیت دین سالار در افغانستان ادامه داده و با استخراج رویکرد های آموزشی از دیدگاه اسلام، زمینه های افتراق را بین جنس مرد و زن در دستور کار روزمره شان قرار داده اند.

طالبان در ظاهر، تحصیل را حق مسلم اسلامی و قانونی زنان می دانند و از طریق سرپرست وزیر آموزش و پرورش خود، چنین ادعا دارند که رهبران و علمای دین روی یک طرح جامع کار می کنند که با فرهنگ و شریعت اسلامی افغانستان مطابقت داشته باشد و در عین حال مورد پسند اکثریت ملت ما باشد و براساس آن نه تنها بر آموزش زنان شهری که برای زنان روستائین چون از طرف دولت پیشین نادیده گرفته شده بودند نیز زمینه تحصیل را، در همه مناطق کشور فراهم خواهند کرد. (۳)

این هیولا های خشمگین متحجر ضد انسان و زن ستیز، چه زود فراموش کردند که خود در روستا ها مکاتب را ویران و آتش زدند، مردم را اخطار دادند که دختران شان را به مدرسه نفرستند، در شهر ها به مکاتب دختران بمب گذاشتند و انفجاری فرستادند تا در دل خانواده و دختران هراس بیندازند. با فرامین و اطلاعیه های شان دروازه های مدارس و لیسه ها را بروی دانش آموزان دختر بستند. طبق اظهارات بانک جهانی که در سال ۲۰۰۹ بیان شده است، فاصله مکانی به مؤسسه تحصیلات عالی، نا امنی، امکانات و تسهیلات ناکافی و قیودات و هنجارهای فرهنگی، عدم حضور استادان زن نیز سبب شدند که نام نویسی دختران دانشجو در افغانستان در پائین ترین رقم در سطح جهان نسبت به جمهوری کنگو، که ۱۷ درصد است قرار گیرد. (۴)

اسید پاشی به صورت زنان تنها در افغانستان محدود نمی شود، در اکثر کشور های اسلامی این چنین حادثه ای رخ داده است. در افغانستان امار دقیق اسید پاشی وجود ندارد، اما عاملان آن مشخص اند که حزب اسلامی حکمتیار و طالبان می باشند. روزنامه ودان ۱۱۴ حمله اسید پاشی در سال ۲۰۱۴ را در پاکستان رسانه ئی ساخته است که ۱۵۵ قربانی در پی داشته است و هم چنین نظر به راپور فرماندهی پولیس ایران ۳۸۰ مورد اسید پاشی در همین سال (۲۰۱۴) در شهر های مختلف ایران ثبت گردیده است.

آیا همه ای این موانع، از فراگیری و آموزش تحصیلات برای زنان که نیمی از پیگر جامعه را می سازند، رهبران آینده را تولد و پرورش می دهند جلوگیری خواهد کرد؟ زنان نباید از تحصیلات عالی منزوی گردند. دانش عالی نه تنها برای زنان، بلکه برای جامعه افغانستان مفید است، آموزش زنان سبب می شود که افغانستان دارای خانواده های سالم و آگاه داشته باشد و در واقع بدون سهم بانوان همه ای امور اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، هنری و ... در افغانستان نا تکمیل و بی هدف خواهد ماند.

جنبش زنان افغانستان برای رسیدن به برابری، تساوی و تغییر اجتماعی، راه پر پیچ و خم و طولانی را طی طریق خواهد کرد. برای برقراری یک جامعه مدنی و پویا و نیرومند در افغانستان با توانمند سازی و آموزش عالی شهروندان و ترویج فرهنگ حقوق مدنی و حقوق بشری از طریق رسانه ها و شبکه های اجتماعی، راه کوتاه و هدف، تسخیر خواهد شد.

ادامه دارد

از منابعی که در این نوشته استفاده شده است:

- (۱) اخبار بی بی سی ۲۴ سرطان ۱۳۹۵ (۱۴ جولای ۲۰۱۶) صورت من کجاست؟ و تیزاب پاشی بر زنان ، رسم به جا مانده اخوانی ها (مریم مروه، ۹ اسد ۱۳۹۵)
- (۲) اخبار بی بی سی نومبر ۲۰۰۸ «شمار دانش آموزان و آموزگاران مسموم شده در مدرسه دخترانه «طوطبا» در شرق کابل، بیشتر از پنجاه تن رسید»
- (۳) اخبار بین المللی ، خبرگزاری تسنیم
- (۴) روزنامه افغانستان آزاد
- تیزاب پاشی در افغانستان، بامداد
- کابل پرس ، اسید پاشی در افغانستان، پاکستان و ایران دسمبر ۲۰۱۴
- « اخبار » ، تلویزون طلوع و روزنامه ای ۸ صبح
- ۱۵ اپریل ۲۰۲۲